

Mă strigă țara

Ileana

E iarnă peste țara mea acum
și îmi stă dezbrăcată și desculță în drum,
Așa cum au lăsat-o lupii care la hotare
în blana mieilor, au pus-o la vânzare.

Străpung pământul hohotind prin timp,
Eroii neamului ce au căzut luptând.
Să-i fie țării bine, sângele au vărsat,
De dragul ei în glie viața și-au lăsat.

Mai apără pământul țării mele azi
doar umbra celor ce-au căzut. Soldați
cu demnitate și cu dragoste de țară.
Urmași lor o vând la venetici pe afară.

Îi este foame țării mele și îi este sete,
Tremură în vântul iernii dar nimeni nu o vede.
Doar cei ce-n sânge roșu și bogat
Au încălzit pământul pentru care au luptat.

Îi este țării mele frig și teamă,
Îi este dor de demnitate și își cheamă
cu glas șoptit, să strige nu mai poate,
Eroii ei cei morți pentru dreptate.

E rece și e frig și bate vântul.
Cum fug de-acum vitejii duși de gândul
că-n altă parte va fi cald și bine!
Rămâne țara pe mâinile haine.

Ridică-te Ștefane, Mihai și tu, Corvine,
Eroii mei, treziți-vă, veniți la mine,
Suntem puțini cei ce-am rămas, dar inima e mare,
Veniți să apărăm ce-a mai rămas din vechile hotare!

Ridica-te eroule căzut la Mărășești,
Nădejdea mea e în tine, să nu mă părăsești!
La luptă cât în mine se mai zbate,
O inimă însetată de adevăr și de dreptate!

Mă strigă glia mea cu urlate de fiară
Să-o scap din colții vânzătorilor de țară.
Vino copilul meu și sufletul mi-l coase,

Că au rămas din mine pielea și câteva oase!

Mă strigă țara mea cu glas de muribund,
Vino copilul meu, m-au pus hainii la pământ!
Hulpave guri mușcă din mine înfometate,
Mi-e foame și mi-e sete de dreptate!

În vifor, despletită și murdară,
Stă rușinată, așteptând sărmana țară.
E singură, azi nimeni nu o mai ajută.
Frumoasa și bogata, țara mea pierdută!

Voi, ce-ați uitat că v-ați născut pe această glie,
Și ați vândut-o la străini pentru avuție,
Voi, ce-ați crescut în slove de credință,
Și azi nu mai aveți nici strop de conștiință,

Voi, ce-ați mușcat cu lăcomie țara,
Veți putrezi până nu vine seara!
Voi, ce-ați vândut la colțuri demnitatea,
Vă veți primi foarte curând dreptatea!

Veți pune noaptea capul peste piatră
Veți adormi cu lacrima pe față,
Vor arde în voi văpăile nestinse
Și o să muște iadul mâinile întinse

Cu care ați smuls, ați rupt și ați vândut
Pământul țării în care v-ați născut și ați crescut!
Și nici o gură strâmbă și hulpavă,
N-o să mai muște mâna țării dragă!

01.12.2018